

Predmet: Damir Sireta - Ovčara

Poslovni broj predmeta: K.V. 9/08

Glavni pretres: 23. jun 2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Objavlivanje presude

Sudsko veće donelo je osuđujuću presudu kojom optuženog osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od dvadeset (20) godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru.

Sud je na osnovu izvedenih dokaza utvrdio da je optuženi Sireta u vremenu od popodnevih časova dana 20.11.1991. do ranih jutarnjih časova dana 21.11.1991. godine, na poljoprivrednom dobru *Ovčara* u Vukovaru, kao pripadnik TO Vukovar, zajedno s pripadnicima iste jedinice ubijao ratne zarobljenike iz vukovarske bolnice, a u koje su spadali pripadnici hrvatskih oružanih snaga, milicija, dobrovoljačkih jedinica i lica koja prate te oružane snage iako neposredno ne ulaze u njihov sastav, i to tako što je na potezu Grabovo na oko 1 km od Ovčare, gde su ratni zarobljenici u više navrata dovoženi traktorom, u formiranom streljačkom vodu iz vatrenog oružja pucao u njih i streljanjem lišio života 200 lica, od koji su 193 identifikovana, čime je počinio krivično delo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SRJ, u vezi člana 22. KZ SRJ.

Iako je optuženi tokom glavnog pretresa negirao da je bio na Ovčari, pa i u Vukovaru, Sud je utvrdio da drugi izvedeni dokazi odbranu optuženog opovrgavaju. Dva osnovna dokaza su iskazi dva svedoka-saradnika. Oba svedoka-saradnika potvrđuju da su 20.11.1991. na poljoprivrednom dobru *Ovčara* videli optuženog Siretu. Svedok-saradnik 1 kaže da ga je video da odlazi prema Grabovu, gde su zarobljenici pogubljeni, u pratnji prve grupe zarobljenika, kao i da se vraća u društvu sa Stankom Vujanovićem koji je tom prilikom rekao *porokali smo pičke ustaške*. Svedok-saradnik broj 2 video je da je optuženi otišao u pratnji treće grupe zarobljenika. Takođe, svedok-saradnik 2 rekao je da je optuženi Sireta učestvovao sa njim u streljačkom stroju. Sa druge strane, svedoci odbrane bili su neodređeni u pogledu datuma kada su svi zajedno napustili Vukovar i otišli u Novi Sad, ali se iz njihovog izlaganja moglo zaključiti da je to bilo posle 20. novembra odnosno nakon događaja na Ovčari.

Sud je prilikom određivanja visine kazne cenio otežavajuće i olakšavajuće okolnosti. Kao olakšavajuće naveo je komplikovane porodične, imovinske i statusne prilike optuženog. Sa druge strane, optuženi je prilikom izvršenja krivičnog dela pokazao evidentnu upornost u lišavanju života 200 ljudi i to u vremenu od pet, šest sati. Pokazao je bezobzirnost i nehuman odnos prema žrtvama, koje su bačene u jamu kao smeće, kao neljudi. Na osnovu svega navedenog Sud je procenio da je ovo jedina primerena kazna, a svaka druga bi bila neprimerena.

Sud je optuženom produžio pritvor koji će trajati do pravosnažnosti presude.